

[Jens Jensen.]

svendene tager mere for deres arbejde, så det er den rigtige vej til at fordyre boligbyggeriet. Jeg har den opfattelse, at der egentlig påhviler boligministeren et ansvar med hensyn til at regulere dette statslånsbyggeri, for hvis man sender mere arbejde ud på markedet, end der er folk til, kan man være ganske rolig for, at boligbyggeriet bliver dyrere, fordi det tager for lang tid at få det fuldført.

Jeg er meget glad for det cirkulære, ministeren sendte ud med hensyn til at lægge loft over håndværkerudgifterne. Det kan ikke være meningen, at man med statsfinansieringen skal støtte luksusbyggeriet. Jeg er meget tilfreds med det udsendte cirkulære, da jeg tror, at håndværkerudgifterne andrager et beløb på mellem 40 000 og 45 000 kr. Det er en fornuftig foranstaltning, og den tror jeg der er almindelig tilfredshed med. Jeg er også glad ved, at ministeren oplyste, at der er lige så meget boligbyggeri i gang i dag som sidste år på samme tid. Jeg tror, at ministeren har taget fornuftigt på boligproblemet.

Chr. J. Hansen: Det ærede medlem hr. Jens Jensen syntes, at der var taget meget fornuftigt på dette spørgsmål. Det kan jeg ikke have noget imod, at det ærede medlem, synes, men jeg er knap nok af samme opfattelse. Når ministeren mener, der skulle være en mere passende byggerytme nu, end der var under den tidligere boligminister, er det jo ikke helt rigtigt. Det er en kendsgerning, at der intet var i vejen for, at vi i 1949 kunne opføre 21 000 lejligheder og fuldføre 21 000 lejligheder, vi kunne i 1950 opføre 24 000 lejligheder, og når man taler med både håndværkere og håndværks-svende, giver de udtryk for den opfattelse, at det, man gør nu, kun er at forhale byggeriet, at sætte mindre byggeri i gang og fordyre byggeriet. Det er det, der er sket, det kan vist ikke benægtes. Pengestræmningen har medvirket til en stærk fordyrelse, der sættes færre lejligheder i gang, og der ventes længere på besked fra boligministeriet end tidligere.

Må jeg så endelig gøre en bemærkning om bevillingerne. Det står jo det siddende ministerium og den højtærede indenrigs- og

boligminister frit for når som helst at henvende sig til de bevilgende myndigheder om at få flere penge. Gør man ikke det, kan man jo skyde sig ind under, at man ikke kan sætte mere byggeri i gang, fordi man ikke har flere penge på nuværende tidspunkt. Men er det de bevilgende myndigheders skyld, eller ligger skylden ikke snarere hos den højtærede minister, som skal drage omsorg for, at de fornødne midler er tilstede? Mig forekommer det i hvert tilfælde, at det i dette tilfælde må være den pågældende højtærede ministers skyld.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Det forekommer mig, at det ærede medlem hr. Chr. J. Hansen nu prøver på at drage den lille venlige debat, vi har med hinanden, om i en anden gade end der, hvor han oprindeligt færdedes. Oprindeligt gik hans betragtninger nemlig ud på, at der skulle sættes mere byggeri i gang. Jeg spurgte ham udtrykkeligt, om han turde bestride, at den fremgangsmåde, jeg anvendte — og som i princippet er den samme som den, minister Kjærboel anvendte i slutningen af 1947 og begyndelsen af 1948, da han indførte et fuldstændigt byggestop —, betød, at man lettede muligheden for opførelse af boliger. Det ærede medlem svarede mig ikke på det spørgsmål, og det ligger naturligvis i, at jeg har ret. Selvfølgelig er det, når der i et givet øjeblik er for meget byggeri i gang til, at det kan blive færdigt indenfor en rimelig tid, berettiget og rigtigt overfor boligbyggeriet at begrænse igangsættelsen af nye foretagender. Det er det, der sker i øjeblikket; jeg er overbevist om, at det ærede medlem også vil komme til at indrømme, at det er rigtigt.

Det ærede medlem sagde, at i 1949 var der blevet et meget betydeligt byggeri færdigt, og det er jeg enig med ham i. I 1950 var det knap så stort som det tal, det ærede medlem nævnte. Såvidt jeg er orienteret, er der blevet ca. 20 000 lejligheder færdige i 1950. Det ærede medlem vil hertil kunne gøre den bemærkning, at det, der skete, var, at forpligtelsen til at indhente materialebevillinger faldt bort, og dermed faldt muligheden for at regulere byggeriet bort. Denne bemærkning ville lade sig høre. Bortfaldet af materialebevillingerne har måske bevirket, at der kom